

at vi kan gennemføre det i det andet høje Ting. Jeg tænker ikke, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard kan byde den ringeste Garanti for, hvorledes Landstingets Stilling vil være, saa jeg ved ikke, hvad Interesse der er i at foretage en Deling i dette Lovforslag, saaledes som jeg forstod, det ærede Medlem tænkte sig det.

Det er jo forstaaeligt, at der ikke fra Regeringens Side er nogen større Sympati for — hvis det er det, det ærede Medlem tænker paa — at hjælpe Gaardmænd til en eller anden lille Lettelse, samtidig med at man unddrager Byarbejderne Hjælp. Forslaget er fremsat som en Helhed, og det er dog rimeligt, at det behandles som en Helhed, og kan man ikke ved denne Lejlighed naa til et godt Resultat for alle dem, der trænger til Hjælp, saa nærer jeg i hvert Fald nogen Tvivl om, hvorvidt det er muligt at gaa saadanne Veje, som det ærede Medlem her gjorde Henstilling om. Men under Sagens videre Gang vil man jo nærmere kunne komme ind paa og tage Standpunkt til, om der er nogen som helst Mening i at handle saaledes, som det ærede Medlem henstiller.

Jeg beklager naturligvis i høj Grad, at der synes at komme et ret negativt Resultat ud af de Forhandlinger, der er ført, et negativt Resultat af Folketingets Indsats i Erhvervskrisen, og navnlig skjuler jeg ikke, at jeg meget beklager, at den Linie, som Valgdagen 1924 betroede to Partier at følge, synes at blive brudt ved denne Lejlighed. Jeg beklager i det hele taget, om denne Sags Behandling skulde være Indledning til en Forskydning indenfor de politiske Retninger, saaledes som mange Røster har kunnet tyde paa. Jeg glæder mig over at se et radikalt Blad som „Holbæk Amts Venstreblad“ i Anledning af denne Sags og lignende Sagers Behandling udtale sig paa en Maade, som giver Forventning om, at det ikke er Hensigten; man siger, at denne Paakaldelse af parlamentarisk Nyorientering er Vælgerblaar. Og Bladet skriver endvidere: „Det radikale Parti vil og maa efter hele sit Naturel ogsaa fremtidig søge sit nærmeste Samarbejde med det Parti, der ligesom det selv fortrinsvis repræsenterer de økonomisk svagt stillede i Befolkningen.“

Det glæder mig, at for det Blads Vedkommende hævdes der, at deri sker ingen Forandring; men helt sikker efter de Toner, der lyder, kan man naturligvis ikke være. Derfor har jeg ved denne Lejlighed udtalt en Beklagelse, hvis det radikale Partis Stilling til dette Lovforslag virkelig skulde være en

Indledning til en Forskydning af de politiske Grupperinger, som bringer noget af den demokratiske Front længere over mod Højre. Et saadant Brud paa den demokratiske Front maa fornuftigvis imødeses med Beklagelse, men jeg haaber paa den anden Side, at Vælgerne, som formentlig vil blive spurgt, vil være i Stand til at udbedre den Skade, som synes at være sket her i Folketinget.

Himmelstrup: I Slutningen af den Mindretalsbetænkning, som jeg har været med til at afgive i den foreliggende Sag, har Partiet Venstres Repræsentanter i Udvalget fremført en Bekiagelse af, at den højtærede Erhvervsminister har nægtet at ville overgive Udvalget visse Oplysninger, som efter vor Mening kunde tjene til Belysning af de Spørgsmaal, der forelaa for Udvalget. Partiet Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Slebsager, har allerede i sin Tale i Dag omtalt dette Spørgsmaal, og det forekommer ikke mig, at det af den højtærede Minister fremførte var fyldestgørende til Begrundelse af denne Nægtelse.

Den højtærede Minister vilde give det Udseende af, at de Oplysninger, man krævede, et Krav, som i første Linie stammede fra Venstres Medlemmer indenfor Udvalget, i Virkeligheden ikke stod i nogen Forbindelse med det, der behandlede indenfor Udvalget. Heri har den højtærede Minister aldeles ikke Ret. Saaledes som Forhandlingerne formede sig indenfor Udvalget i Begyndelsen, var det ganske vist i og for sig rigtigt nok, fordi Forhandlingerne slet ikke drejede sig om Toldspørgsmaal. Men da det konservative Parti havde fremsat Ønske om, at de Henvendelser, der var kommet baade fra Tekstil- og Skotøjsindustrien om meget betydelige Toldforhøjelser, skulde optages i Betænkningen sammen med deres Begrundelse, maatte det være naturligt, at Udvalget ogsaa fik Lejlighed til at undersøge, hvilke Konsekvenser disse Henvendelser kunde have, og det var just dertil, at de Oplysninger, vi ønskede fremlagt, skulde tjene. Thi naar der fremkommer Ønsker om, at visse Tekstiltoldsatser skal forhøjes med 150 pCt., og at Skotøjstolden skal tredobles, er det i det mindste for os af overordentlig stor Betydning, naar vi skal behandle denne Sag, at søge at faa et Overblik over, hvilke Konsekvenser saadanne Forhøjelser kan faa netop for Forbrugerne.

Det var netop til Belysning heraf, at det Materiale, som vi ved har foreligget for Erhvervsministeriet, skulde tjene. Jeg fik en Bekræftelse for Rigtigheden heraf i de